

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: Povrv-150/2025-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja STAMBENO GOSPODARSTVO MAKARSKA d.o.o. Makarska, Trg Tina Ujevića 1, OIB: 94694317498, kojeg zastupa punomoćnica Andrea Alemani, odvjetnica u Makarskoj, Stjepana Radića 7, protiv tuženika VILLA AFRODITA d.o.o. Makarska, Dubrovačka 21A, OIB: 46142162545, kojeg zastupa punomoćnik Marko Purlija, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Krpan & partneri d.o.o. Zagreb, Boškovićeve ulica 16, radi isplate iznosa od 155,24 EUR, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 21. travnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Josipe Periša, odvjetnice u Splitu te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 17. srpnja 2026.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Mate Juroš iz Imotskog pod poslovnim brojem javnobilježničkog predmeta UPP/OS-Ovrv-887/2024 (sudski predmet: Ovrv-3560/2024) od 6. studenog 2024. u dijelu kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 41,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 25. rujna 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu kojim se nalaže tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 23,11 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. studenog 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to uplatom na račun broj IBAN HR9624070001500329432, model HR00, s pozivom na broj 0008982-46142162545.

II. Ukida se u platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Mate Juroš iz Imotskog pod poslovnim brojem javnobilježničkog predmeta UPP/OS-Ovrv-887/2024 (sudski predmet: Ovrv-3560/2024) od 6. studenog 2024. u dijelu kojim je naloženo tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 114,24 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 25. rujna 2024. do isplate po

stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i u dijelu kojim se nalaže tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 64,39 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. studenog 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te se u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju da u roku od petnaest dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 106,34 EUR.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 226,08 EUR.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja kao ovrhovoditelja javni bilježnik Mate Juroš iz Imotskog je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem javnobilježničkog predmeta UPP/OS-Ovrv-887/2024 (sudski predmet: Ovrv-3560/2024) od 6. studenog 2024., a kojim rješenjem je naloženo tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 155,24 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 25. rujna 2024. do isplate te da mu naknadi nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 87,50 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, sve to na račun naveden u točki I. izreke ove presude, te je radi prisilnog ostvarenja te tražbine određena predložena ovrha.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno podnio prigovor, pobijajući to rješenje u cijelosti, a radi čega je rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-150/2025-2 od 22. svibnja 2025. naprijed navedeno rješenje o ovrsi javnog bilježnika stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženik je osporio utuženo potraživanje tužitelja, navodeći da se osporava osnovanost i visina potraživanja, zatim da ističe prigovor zastare potraživanja te prigovore promašene aktivne i pasivne legitimacije. Tuženik je nadalje naveo da je uplatom od 30. listopada 2024. podmirio dio duga koji se na njega odnosi i koji nije u zastari. U odnosu na razliku do utuženog iznosa potraživanja, tuženik je naveo da se isto odnosi na neku drugu pravnu osobu, budući da društvo Honos građenje d.o.o., koje je pravni prednik tuženika, nije nikada zaprimio niti jedan račun za zajedničku pričuvu od tužitelja. Sukladno navedenom, tuženik je istakao da je u cijelosti podmirio svoj dug prema tužitelju, dok se u odnosu

na ostatak navodnog dugovanja ističe prigovor zastare i promašene pasivne legitimacije, s obzirom na to da se taj dug ne odnosi na tuženika. Naveo je i da tužitelj nije niti pravilno obračunao potraživanje te da je time postupio protivno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te odluci Ustavnog suda broj U-III-68/2006 od 18. lipnja 2006. Stoga je tuženik predložio odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te istog obvezati da tuženiku naknadi prouzročene troškove postupka.

4. U podnesku od 16. lipnja 2025. tužitelj je naveo da je upravitelj stambene zgrade u Makarskoj, Dubrovačka 21A pa da je sukladno odredbama članka 93. stavak 1. i 2., članka 378. stavak 5. i članka 379. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, dalje ZVDSP) ovlašten pokretati sudske postupke u ime i za račun suvlasnika te nekretnine, a radi naplate dugovanja s osnova zajedničke pričuve. Tuženik da je utuženom razdoblju bio vlasnik posebnog dijela navedene stambene zgrade i to suvlasničkog dijela 10/792 dijela čest.zgr. 321 s kojim suvlasničkim dijelom je neraskidivo povezano pravo vlasništva na posebnom dijelu, garažom oznake G-3, u podrumu, površine 19,99 m, upisana kao etažno vlasništvo (E-14), u PU-571, u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Makarskoj za k.o. Kotišina. Nadalje, tužitelj navodi da je tuženik temeljem rješenja poslovni broj St-Tt-24/1500-2 od 28. veljače 2024. u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu, između ostalog, upisao i promjenu tvrtke/naziva te umjesto Honos građenje d.o.o. upisao tvrtku Villa Afrodita d.o.o. Tužitelj se pozvao na odredbe članaka 85. stavak 2., članka 89. stavak 1. i 2. te članka 90. stavaka 2., 3. i 6. te je naveo da su sukladno međuvlasničkom ugovoru svi suvlasnici predmetne nekretnine preuzeli obvezu da će ovisno o svom suvlasničkom dijelu, za sve radove na zajedničkim dijelovima zgrade izdvajati sredstva zajedničke pričuve, a sukladno člancima 12., 13. i 14. Međuvlasničkog ugovora svaki suvlasnik da je dužan plaćati mjesečni doprinos u sredstva zajedničke pričuve do desetog u mjesecu za tekući mjesec. Stoga da je jasno kako je tuženik u utuženom razdoblju bio dužan plaćati iznose koji su navedeni u prijedlogu za ovrhu. Imajući u vidu površinu posebnog dijela nekretnine tuženika iz izvatka iz zemljišne knjige i Međuvlasničkog ugovora, kao i odluku suvlasnika o povećanju plaćanja zajedničke pričuve od 16. veljače 2022., tužitelj navodi da je stoga jasno da je tuženik bio dužan plaćati mjesečni iznos koji je naveden u vjerodostojnoj ispravi dostavljenoj uz prijedlog za ovrhu, kao i u računima za utuženi period. Tužitelj je istakao da tuženik nije platio zajedničku pričuvu u utuženom razdoblju za navedeni posebni dio nekretnine, radi čega je predložio održati na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika.

5. U daljnjem tijeku postupka tuženik je ustrajao u navodima iz podnesenog prigovora te je osporio iznesene navode tužitelja kao neosnovane i paušalne. Naveo je i da je tuženik protiv njega pokrenuo još jedan ovršni postupak koji se tada vodio kod Općinskog suda u Makarskoj pod poslovnim brojem Povrv-13/2025. Nadalje, tuženik je naveo da se njegova uplata od 30. listopada 2024. odnosi na dugovanje prema tužitelju koje nije u zastari, dakle za period 11. i 12. mjeseca 2021., zatim od 1. do 12. mjeseca 2022. te od 1. do 4. mjeseca 2023., a koje dugovanje da proizlazi iz ovog postupka i navedenog postupka kod Općinskog suda u Makarskoj. Isto tako, iz dostavljene dokumentacije tužitelja da nije vidljivo na koji način je obračunato mjesečno potraživanje prema tuženiku s osnova zajedničke pričuve, odnosno na koji

način je dobiven iznos od 2,18 EUR mjesečno. Također, da nije jasno ni na što se odnose računi naslovljeni na tuženika i njegovog prednika koji su datirani od 1. svibnja 2023. pa na dalje, s obzirom na to da tuženik odnosno njegov prednik najmanje od 3. travnja 2023. nije vlasnik posebnog dijela nekretnine odnosno garaže oznake G-3 u podrumu površine 19,99 m.

6. Naknadnim podneskom od 25. veljače 2026. tuženik je ukazao i na to da je tužitelj u pobijanom platnom nalogu zatražio isplatu navodno neplaćenih sredstava zajedničke pričuve upravo na tekući račun tužitelja, umjesto na račun zajedničke pričuve konkretne stambene zgrade, a takav zahtjev da je protivan članku 380. stavak 1. ZVDSP-a te ustaljenoj sudskoj praksi prema kojoj upravitelj može zahtijevati isplatu sredstava zajedničke pričuve od pojedinog suvlasnika isključivo na bankovni račun zajedničke pričuve otvoren za stambenu zgradu. Stoga, tužitelj da je promašio aktivnu legitimaciju u konkretnom slučaju.

7. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu i to: izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja - otvorene stavke kupaca do 31. srpnja 2024. (stranice 7-8 spisa), Međuvlasnički ugovor od 11. ožujka 2020. (stranice 49-57 spisa), pismeno odnosno odluku naslovljenu kao "plaćanje el.energije za stubište preko stambenog" (stranica 59 spisa), rješenje ovog suda broj Tt-24/1500-2 od 28. veljače 2024. (stranica 60-61 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za čest.zem. 321 zgr upisanu u z.u. 1075 k.o. Kotišina (stranice 62-68 spisa), račune tužitelja br. 4880579 od 1. siječnja 2024., br. 4880587 od 1. veljače 2024., br. 4880595 od 1. ožujka 2024., br. 4880609 od 1. travnja 2024., br. 4880617 od 1. svibnja 2024., br. 4880625 od 1. lipnja 2024., br. 4880579 od 31. srpnja 2024., br. 4880587 od 1. kolovoza 2024., br. 4880595 od 1. rujna 2024., br. 4880609 od 1. listopada 2024., br. 4880617 od 1. studenog 2024., br. 4880625 od 1. prosinca 2024., br. 3599884 od 1. siječnja 2023., br. 3599892 od 1. veljače 2023., br. 3599906 od 1. ožujka 2023., br. 3599914 od 1. travnja 2023., br. 3599922 od 1. svibnja 2023., br. 3599930 od 1. lipnja 2023., br. 4217292 od 1. srpnja 2023., br. 4217306 od 1. kolovoza 2023., br. 4217314 od 1. rujna 2023., br. 4217322 od 1. listopada 2023., br. 4217330 od 1. studenog 2023., br. 4217349 od 1. prosinca 2023. (stranice 69-93 spisa), kao i račune tužitelja br. 3267709, br. 3267717, br. 3267725, br. 3267733, br. 3267741, br. 3267750, br. 3583406, br. 3583414, br. 3583422, br. 3583430, br. 3583449 i br. 3583457, svi od 13. lipnja 2025. (stranice 94-105 spisa), račune tužitelja br. 2653150 od 1. siječnja 2021., br. 2653168 od 1. veljače 2021., br. 2653176 od 1. ožujka 2021., br. 2653184 od 1. travnja 2021., br. 2653192 od 1. svibnja 2021., br. 2653206 od 1. lipnja 2021., br. 2960885 od 1. srpnja 2021., br. 2960893 od 1. kolovoza 2021., br. 2960907 od 1. rujna 2021., br. 2960915 od 1. listopada 2021., br. 2960923 od 1. studenog 2021., br. 2960931 od 1. prosinca 2021., (stranice 106-117 spisa), račune tužitelja br. 2035324 od 26. veljače 2020., br. 2035332 od 26. veljače 2020., br. 2035340 od 1. ožujka 2020., br. 2035359 od 1. travnja 2020., br. 2035367 od 1. svibnja 2020., br. 2035375 od 1. lipnja 2020., br. 2340259 od 1. srpnja 2020., br. 2340267 od 1. kolovoza 2020., br. 2340275 od 1. rujna 2020., br. 2340283 od 1. listopada 2020., br. 2340291 od 1. studenog 2020., br. 2340305 od 1. prosinca 2020. (stranice 118-129 spisa), račune tužitelja br. 1425331 od 1. siječnja 2019., br. 1425340 od 1. veljače 2019., br. 1425358 od 1. ožujka 2019., br. 1425366 od 1. travnja 2019., br. 1425374 od 1. svibnja 2019., br. 1425382

od 1. lipnja 2019., br. 1734350 od 1. srpnja 2019., br. 1734369 od 1. kolovoza 2019., br. 1734377 od 1. rujna 2019., br. 1734385 od 1. listopada 2019., br. 1734393 od 1. studenog 2019., br. 1734407 od 1. prosinca 2019. (stranice 130-141 spisa), račune tužitelja br. 827100 od 8. ožujka 2018., br. 827177 od 8. ožujka 2018., br. 827240 od 8. ožujka 2018., br. 827312 od 8. ožujka 2018., br. 827380 od 8. ožujka 2018., br. 827452 od 8. ožujka 2018., br. 1117084 od 1. srpnja 2018., br. 1117157 od 1. kolovoza 2018., br. 1117220 od 1. rujna 2018., br. 1117297 od 1. listopada 2018., br. 1117360 od 1. studenog 2018., br. 1117432 od 1. prosinca 2018., (stranice 142-153 spisa), račune tužitelja br. 32913 od 1. siječnja 2017., br. 33138 od 1. veljače 2017., br. 33359 od 1. ožujka 2017., br. 33570 od 1. travnja 2017., br. 33790 od 1. svibnja 2017., br. 34010 od 1. lipnja 2017., br. 530476 od 1. srpnja 2017., br. 530549 od 1. kolovoza 2017., br. 530611 od 1. rujna 2017., br. 530689 od 1. listopada 2017., br. 530751 od 1. studenog 2017., br. 530824 od 1. prosinca 2017. (stranice 154-165 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika od 16. lipnja 2025. (stranice 166-169 spisa), e-mail poruku tuženika tužitelju od 30. listopada 2024. (stranica 173 spisa), sudsku praksu (stranice 177-185 spisa), potvrdu o izvršenom platnom nalogu od OTP banke d.d. od 30. listopada 2024. (stranica 192 spisa). Isto tako, u dokazne svrhe je pregledan i spis ovog suda pod poslovnim brojem Povrv-17/2026, a koji spis je i preslikan za potrebe ovog postupka. Sud je kao suvišan odbio prijedlog tuženika za izvođenje dokaza saslušanjem zz tuženika Željka Opačka na okolnost izvršene uplate tuženika od 30. listopada 2024., jer je tuženik naveo da je tu uplatu izvršio plaćanjem preko računa kod banke, a iz e-mail poruke od 30. listopada 2024., kao i isprava u spisu ovog suda broj Povrv-17/2026 te potvrde o uplati tuženika od 30. listopada 2024. je razvidno na koje razdoblje se ta uplata pričuve tuženika odnosi i koji iznos je plaćen. Stoga je sud smatrao suvišnim na navedene okolnosti izvoditi dokaz saslušanjem zz tuženika, jer bi isto dovelo do nepotrebnog odugovlačenja postupka.

8. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

9. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 155,24 EUR, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos tužitelj potražuje od tuženika na ime sredstava zajedničke pričuve za garažu, oznake G-3, površine 19,99 m, koja se nalazi u podrumu zgrade u Makarskoj, Dubrovačka 21A, a koja garaža predstavlja suvlasnički dio te zgrade koja je izgrađena na čest.zgr. 321, z.u. 1075, k.o. Kotišina i to 14. suvlasnički dio: 10/792 etažno vlasništvo (E-14). Utuženi iznos odnosi se na sredstva zajedničke pričuve za razdoblje od mjeseca veljače 2017. do mjeseca travnja 2023.

10. S obzirom da se u konkretnom slučaju tužbeni zahtjev odnosi na plaćanje sredstava zajedničke pričuve, potrebno je navesti da je odredbom članka 85. stavak 2. ZVDSP-a propisano da su suvlasnici dužni sudjelovati u upravljanju nekretninom, odrediti osobu koja će obavljati poslove zajedničkog upravitelja i osnovati zajedničku pričuvu. Nadalje, prema članku 89. stavak 1. ZVDSP-a, troškove za održavanje i za poboljšavanje nekretnine snose svi suvlasnici nekretnine razmjerno svojim suvlasničkim dijelovima, ako nije drugačije određeno, dok je stavkom 2. istog članka propisano da doprinose za zajedničku pričuvu radi pokrića troškova održavanja i

poboljšavanja nekretnine te za otplaćivanje zajma za pokriće tih troškova snose svi suvlasnici razmjerno svojim suvlasničkim dijelovima, ako nije drugačije određeno.

11. Prema članku 90. stavak 1. ZVDSP-a, zajednička pričuva iz članka 85. stavak 2. ZVDSP-a je namjenski vezana zajednička imovina svih koji su suvlasnici nekretnine, namijenjena za pokriće troškova održavanja i poboljšavanja nekretnine te za otplaćivanje zajma za pokriće tih troškova, dok je prema stavku 2. članka 90. ZVDSP-a zajedničku pričuvu tvore novčani doprinosi koje su suvlasnici uplatili na temelju odluke donesene većinom suvlasničkih dijelova.

12. Prema članku 375. stavak 1. ZVDSP-a, uzajamni odnos suvlasnika u vezi s upravljanjem i korištenjem nekretnine utvrđuju se ugovorom koji mora biti sklopljen u pisanom obliku (međuvlasnički ugovor), dok je stavkom 2. tog članka propisano što sve međuvlasnički ugovor iz stavka 1. mora osobito sadržavati. Prema stavku 3. tog članka, odluke koje proizlaze iz međuvlasničkog ugovora obvezuju sve suvlasnike, a koji ugovor je sklopila većina suvlasnika čiji suvlasnički dijelovi čine više od polovice vrijednosti svih posebnih dijelova nekretnine.

13. Odredbom članka 380. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da su sredstva zajedničke pričuve suvlasnici dužni uplaćivati na račun koji će se u tu svrhu otvoriti, prema utvrđenom godišnjem, odnosno višegodišnjem programu, dok su prema stavku 4. tog članka suvlasnici dužni sredstva iz članka 1. uplaćivati mjesečno.

14. Iz dostavljenog izvatka iz poslovnih knjiga tužitelja - otvorene stavke kupaca do 31. srpnja 2024. razvidno je da tužitelj ima evidentirano postojanje dugovanja tuženika u ukupnom iznosu od 155,24 EUR, a koje se odnosi na pojedinačne mjesečne iznose (račune), za razdoblje od mjeseca veljače 2017. do mjeseca travnja 2023. Tako je razvidno da za razdoblje od veljače 2017. do prosinca 2021. mjesečni iznosi dugovanja iznose po 2,04 EUR, dok od siječnja 2022. pa na dalje isti iznose po 2,18 EUR mjesečno.

15. Uvidom u račune koje je tužitelj dostavio u spis (stranice 69-165 spisa) razvidno je da se radi o računima koje glase na tuženika kao obveznika plaćanja te da se radi o računima koji su izdani s osnova doprinosa zajedničke pričuve za zgradu u Makarskoj, Dubrovačka 21A. Radi se o mjesečnim računima upravo za razdoblje od veljače 2017. do travnja 2023. te su isti izdani na mjesečne iznose kako je to navedeno i u otvorenim stavkama kupaca tužitelja. Iz tih računa je razvidno i da je iznos doprinosa zajedničke pričuve obračunat u odnosu na površinu prostora od 10 m² i to po jediničnoj cijeni od 1,54 kn po m² za razdoblje do 2022., a od 2022. po jediničnoj cijeni od 1,64 kn po m² odnosno 0,21767 EUR po m², a za 2024. po 0,36 EUR.

16. Iz dostavljenog povijesnog izvatka iz sudskog registra za tuženika je razvidno da je tuženik osnovan izjavom o osnivanju društva od 22. siječnja 2010. te da je raniji naziv odnosno tvrtka tuženika glasila Honos građenje d.o.o. te da je ista 28. veljače 2024. promijenjena u Villa Afrodita d.o.o.

17. Uvidom u priloženi izvadak iz zemljišne knjige Općinskog suda u Makarskoj, Zemljišnoknjižni odjel Makarska broj ZK uložka: 1075, k.o. Kotišina utvrđeno je da je u tom ulošku upisna čest.zgr 321, zgrada i dvorište, površine 542 m², te da se radi o zgradi koja je etažirana. Na 14. suvlasničkom dijelu, 10/792 etažno vlasništvo (E-14) dijela čest.zgr. 321, s kojim suvlasničkim dijelom je neraskidivo povezano pravo vlasništva na posebnom dijelu, garažom oznake G-3, u podrumu, površine 19,99 m, je od 1. veljače 2017. kao vlasnik bio upisan tuženik (Honos građenje d.o.o. Makarska), a koji je 3. travnja 2023. brisan kao vlasnik te garaže te je od tada kao novi vlasnik upisano društvo Vrh gora d.o.o. Vrgorac i to temeljem ugovora o kupoprodaji od 3. travnja 2023.

18. Nadalje, tužitelj je u spis priložio Međuvlasnički ugovor od 11. ožujka 2020. koji je sklopljen između suvlasnika stambene zgrade u Makarskoj, Dubrovačka 21A, sagrađene na čest.zem. 321 zgr., k.o. Kotišina – Makarska, ZU 1705., a kojim ugovorom su suvlasnici uredili svoje uzajamne odnose u vezi s upravljanjem i korištenjem te zgrade. U članku 6. tog međuvlasničkog ugovora je određeno da suvlasnici upravljanje zgradom povjeravaju Stambenom gospodarstvu Makarska d.o.o. Makarska, dakle tužitelju, koji je registriran za obavljanje poslova upravljanja. Nadalje, međuvlasnički ugovorom je određeno da će suvlasnici plaćati mjesečno doprinos za pokriće troškova upravljanja i održavanja zgrade (sredstva obvezne zajedničke pričuve) te da najmanja sredstva koja je dužan uplatiti svaki suvlasnik iznose 0,54% od vrijednosti njegovog vlasničkog dijela godišnje, uz korekcije iz članka 13. ugovora. Člankom 13. tog ugovora određeno je da će se kod obračuna troškova upravljanja zgradom i održavanje zajedničkih dijelova i uređaja u zgradi, razdioba troškova obavljati prema članku 10. tog ugovora, uz sljedeće koeficijente: za stambeni prostor koeficijent 1,00, 1,54 kn/m²; za poslovni prostor koeficijent 2,00, 3,08 kn/m² te za stan koji se koristi kao poslovni prostor koeficijent 1,50, 2,31 kn/m². Prema članku 10. tog ugovora, dok se ne utvrdi vrijednosti posebnih dijelova zgrade, udio suvlasnika u troškovima upravljanja utvrđuje se na način da visina udjela svakog od suvlasnika odgovara odnosu površine njegovo posebnog dijela zgrade prema zbroju površina svih posebnih dijelova u zgradi, korigiran s koeficijentom iz članka 13. tog ugovora. Navedeno je i da su suvlasnici suglasni da se površini posebnog dijela zgrade pojedinog suvlasnika pribroji i površina zajedničkih prostorija i dijelova zgrade, koje on koristi sa ili bez valjanog pravnog osnova te da se udio u troškovima upravljanja zgradom, tom suvlasniku, utvrdi prema ukupnoj površini koju on koristi (članak 10. stavak 2. ugovora). Prema članku 14. tog međuvlasničkog ugovora, svaki suvlasnik je obavezan plaćati mjesečni doprinos (pričuvu) upravitelju zgrade i to do 10-og u mjesecu za tekući mjesec, dok je u slučaju kašnjenja s plaćanjem suvlasnik dužan platiti i zakonsku zateznu kamatu.

19. Uz taj međuvlasnički ugovor je priložen i popis suvlasnika s utvrđenim suvlasničkim dijelovima zgrade, a iz kojeg proizlazi da je ugovor potpisala potrebna većina svih suvlasnika, a čiji suvlasnički dijelovi čine više od polovice vrijednosti svih posebnih dijelova nekretnine. U tom popisu je navedeno i da ukupna površina, koja je ujedno i površina korištenja, iznosi 821,08 m² te da iznos pričuve po m² iznosi 1,54 kn.

20. Tužitelj je u spis priložio i odluku suvlasnika zgrade od 16. veljače 2022. naslovljenu kao "plaćanje el. energije za stubište preko stambenog" iz koje proizlazi da se pričuva povećava za 10 lipa po m².

21. Iz e-mail poruke tuženika od 30. listopada 2024. proizlazi da je tuženik dostavio tužitelju potvrdu o uplati stambene pričuve za 11. i 12. mjesec 2021., zatim za razdoblje od 1. do 12. mjeseca 2022. te od 1. do 4. mjeseca 2023., a u toj poruci je također navedeno da je ostatak trebao otići u zastaru, jer je protekao rok od tri godine.

22. Uvidom u predmet ovog suda pod poslovnim brojem Povrv-17/2026, a koji se ranije vodio kod Općinskog suda u Makarskoj pod poslovnim brojem Povrv-13/2025, utvrđeno je da se radi o parničnom postupku koji se vodi između istih stranaka kao i u ovom postupku. U tom predmetu tužitelj je također podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv tuženika i to radi isplate iznosa od 1.611,92 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Po tom prijedlogu za ovrhu, javni bilježnik Petar Ujević iz Imotskog je donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pod poslovnim brojem javnobilježničkog predmeta UPP/OS-Ovr-887/2024 (sudski predmet: Ovr-3558/2024) od 12. studenog 2024., a protiv kojeg rješenja je tuženik pravovremeno podnio prigovor pa je stoga to rješenje stavljeno izvan snage u dijelu kojem je određena ovrha te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Iz sadržaja tog predmeta proizlazi da se utuženi iznos od 1.611,92 EUR odnosi na plaćanje dugovanja s osnova zajedničke pričuve, za isto utuženo razdoblje kao i u ovom predmetu, dakle od veljače 2017. do travnja 2023., i to za suvlasnički dio u istoj stambenoj zgradi u Makarskoj, Dubrovačka 21A i to suvlasnički dio 52/792 dijela čest.zgr. 321 s kojim suvlasničkim dijelom je neraskidivo povezano pravo vlasništva na posebnom dijelu, poslovnom prostoru, u prizemlju, oznake PP2, površine 51,85 m, upisan kao etažno vlasništvo (E-22), u PU-579, u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Makarskoj, z.u. 1075, k.o. Kotišina.

23. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi koji je tuženik podnio u predmetu broj Povrv-17/2026, razvidno je da je tuženik iznio iste navode kao i u prigovoru koji je podnio u ovom predmetu. U navedenom predmetu broj Povrv-17/2026 tuženik je uz prigovor dostavio potvrdu o izvršenom nalogu za plaćanje od 30. listopada 2024. od OTP banke d.d., a koju istu potvrdu je tuženik priložio i u ovaj spis podneskom od 20. travnja 2026. i na koju potvrdu se pozvao, kao dokaz, na okolnost plaćanja pričuve za dio utuženog razdoblja. Iz te potvrde o plaćanju je razvidno da je tuženik 30. listopada 2024. izvršio uplatu iznosa od 403,52 EUR te da je u opisu plaćanja naveo: stambena pričuva 11,12/2021, 01-12/2022, 01-04/2023.

24. Iz izvotka iz zemljišne knjige koji je priložen spisu ovog suda poslovni broj Povrv-17/2026 (stranice 65-68 tog spisa) je razvidno da je tuženik u z.u. 1075 k.o. Kotišina, u razdoblju od 1. veljače 2017. do 3. travnja 2023. bio upisan i kao vlasnik poslovnog prostora u prizemlju, oznake PP2, površine 51,85 m. Dakle, tuženik je u tom razdoblju u zemljišnim knjigama bio upisan kao vlasnik ne samo garaže oznake G-3, površine 19,99 m, već i navedenog poslovnog prostora u predmetnoj zgradi u Makarskoj, Dubrovačka 21A.

25. U odnosu na tuženikove prigovore i navode kojima je isti osporavao utuženo potraživanje tužitelja u ovom postupku, navodi se da je te prigovore i navode tuženika sud ocijenio neosnovanim, osim u odnosu na prigovor zastare tražbine koji je ocijenjen djelomično osnovanim.

26. Naime, u odnosu na tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja navodi se da je upravitelj zgrade ovlašten u ime svih suvlasnika pokretati i voditi sudske postupke radi naplate neplaćenih sredstava zajedničke pričuve, a koja ovlaštenja upravitelja proizlaze iz odredbi članka 93. stavak 1. i 2. te članka 378. stavak 5. ZVDSP-a. S obzirom da je iz spisu priloženog međuvlasničkog ugovora razvidno da su suvlasnici zgrade u Makarskoj, Dubrovačka 21A, upravljanje tom zgradom povjerili upravo tužitelju, a ovaj postupak se vodi radi naplate neplaćenih potraživanja zajedničke pričuve za garažu koja se nalazi u toj zgradi, odnosno predstavlja njen posebni suvlasnički dio, to stoga u konkretnom slučaju postoji aktivna legitimacija tužitelja za pokretanje i vođenje ovog postupka. Uz to se navodi i da je tuženik u potvrdi o uplati od 30. listopada 2024. kao primatelja označio tužitelja te je upravo tužitelju, kao upravitelju zgrade, uputio e-mail poruku kojom dostavlja obavijest o uplati iznosa s osnova pričuve.

27. U odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije, ističe se da je i taj tuženikov prigovor sud ocijenio neosnovanim. Naime, a kao što je to već prethodno navedeno, iz spisu priloženog izvatka iz zemljišnih knjiga je razvidno da je tuženik u razdoblju od 1. veljače 2017. do 3. travnja 2023. u zemljišnim knjigama bio upisan kao vlasnik posebnog dijela predmetne zgrade u Makarskoj, Dubrovačka 21A i to 14. suvlasničkog dijela, garaže oznake G-3, u podrumu, površine 19,99 m, a što znači da je tuženik u tom razdoblju, kao suvlasnik te zgrade, bio obveznik plaćanja sredstava za troškove pričuve predmetne zgrade. Ta obveza tuženika temelji se na članku 89. stavak 2. ZVDSP-a te ista proizlazi i iz odredbi Međuvlasničkog ugovora od 11. ožujka 2020. Budući da se predmetno radi o zakonskoj obvezi plaćanja pričuve, uređenoj ZVDSP-om, te je navedenim međuvlasničkim ugovorom reguliran način utvrđivanja visine troškova pričuve te dospijeće plaćanja iste, to stoga tužitelj nije niti bio dužan pozivati tuženika na plaćanje ispostavljanjem računa. Stoga se navodi tuženika da isti nije zaprimio niti jedan računa za zajedničku pričuvu od tužitelja, a u odnosu na njegovu obvezu plaćanja zajedničke pričuve, zbog naprijed navedenog, također ukazuju neosnovanim.

28. Vezano za navode tuženika da nije vidljivo na koji način je obračunat mjesečni iznos potraživanja s osnova pričuve u iznosu od 2,18 EUR, navodi se da je iz računa koje je tužitelj dostavio ovaj u spis, a što je već prethodno navedeno, razvidno da je iznos pričuve obračunat u visini od 1,54 kn po m² za razdoblje do 2022., a nakon toga, sukladno priloženoj odluci suvlasnika iz veljače 2022. o povećanju pričuve za 10 lipa po m², iznos pričuve je obračunat u visini od 1,64 kn po m². Navedeni iznos iz pričuve od 1,54 kn po m² predstavlja najniži iznos pričuve za pojedine prostore u zgradi, u smislu članka 13. Međuvlasničkog ugovora, a ta visina pričuve je ujedno i navedena u priloženom popisu suvlasnika sa utvrđenim suvlasničkim udjelima. Premda predmetna garaža oznake G-3 ima upisanu površinu u zemljišnim knjigama od 19,99 m², iz priloženih računa tužitelja je razvidno da je iznos pričuve tužitelju obračunat u odnosu na površinu prostora od 10 m², dakle

manje od površine navedene garaže. S obzirom na navedenu površinu prostora od 10 m², isto pomnoženo sa visinom pričuve od 1,54 kn po m², za razdoblje do 2022., daje mjesečni iznos pričuve od 15,40 kn, odnosno preračunato u EUR iznos od 2,04 EUR, a za razdoblje od 2022. pa nadalje, nakon povećanja pričuve (za 10 lipa) na iznos od 1,64 kn po m², isto daje mjesečni iznos pričuve od 16,40 kn, odnosno preračunato u EUR iznos od 2,18 EUR, dakle upravo mjesečne iznose za koji tužitelj zadužuje tuženika u utuženom periodu. Stoga je i takve navode tuženika o pogrešno obračunatom iznosu pričuve sud ocijenio neosnovanim.

29. U odnosu na navode tuženika da je zahtjev tužitelja neosnovan iz razloga što je isti zatražio isplatu utuženog iznosa na svoj tekući račun umjesto na račun zajedničke pričuve konkretne stambene zgrade, ističe se da je i taj navod tuženika ocijenjen kao neosnovan. Naime, točno je da u parnici koju upravitelj zgrade pokreće radi naplate sredstava zajedničke pričuve, u ime i za račun suvlasnika, upravitelj može tražiti isplatu samo na račun zajedničke pričuve. U platnom nalogu iz prijedloga za ovrhu u ovom predmetu tužitelj je zatražio da tuženik utuženi iznos plati na račun broj: IBAN HR9624070001500329432, a koji račun zapravo predstavlja račun zajedničke pričuve predmetne stambene zgrade. Sud je takav zaključak izveo uvidom u mjesečne račune koje je tužitelj izdao tuženiku na ime plaćanja zajedničke pričuve, jer se upravo taj broj računa kod banke navodi u izdanim računima tužitelja kao broj računa kod banke na koji je potrebno uplatiti iznos pričuve. Tako je primjerice iz računa tužitelja za plaćanje pričuve za 2022. razvidno da je kao opis plaćanja navedeno: virmanom na žiro račun stambene zgrade te je naveden broj IBAN HR9624070001500329432, dakle upravo onaj koji je naveden i u prijedlogu za ovrhu. Uostalom, upravo na taj broj računa kod banke tuženik je 30. listopada 2024. izvršio uplatu iznosa od 403,52 EUR, navodeći da potvrda o plaćanju tog iznosa predstavlja dokaz o plaćanju dijela pričuve za 11. i 12. mjesec 2021., za cijelu 2022. te prva četiri mjeseca 2023.

30. U odnosu na navode tuženika da je isti uplatom od 30. listopada 2024. podmirio dio duga s osnova pričuve koji je predmet ovog postupka, navodi se da tužitelj u ovom predmetu nije uz podneseni prigovor, a niti uz podnesak od 17. svibnja 2025. dostavio tu potvrdu o uplati na koju se pozvao. Međutim, tuženik je pravovremeno predložio, u dokazne svrhe, izvršiti uvid u spis ovog suda poslovni broj Povrv-17/2026 (koji se ranije vodio kod Općinskog suda u Makarskoj pod brojem Povrv-13/2025), a iz kojeg spisa je razvidno da je tuženik navedenu potvrdu dostavio uz prigovor protiv rješenja o ovrsi koji je podnesen u tom predmetu, a koju istu potvrdu o uplati je naknadno dostavio i u ovaj spis podneskom od 20. travnja 2026. Iz te potvrde o plaćanju je razvidno da je tuženik 30. listopada 2024. izvršio uplatu iznosa od 403,52 EUR te da je u opisu plaćanja naveo: stambena pričuva 11,12/2021, 01-12/2022, 01-04/2023. Iz spisa predmeta ovog suda poslovni broj Povrv-17/2026 je razvidno da tužitelj potražuje od tuženika plaćanje pričuve za poslovni prostor u istoj stambenoj zgradi, površine 51,85 m², za razdoblje od veljače 2017. do travnja 2023., a u kojem razdoblju je tuženik bio upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik tog poslovnog prostora. Iz tužiteljevog izvatka iz poslovnih knjiga u predmetu broj Povrv-17/2026, kao i dostavljenih računa tužitelja izdanih na ime plaćanja sredstava zajedničke pričuve, razvidno je da tužitelj zadužuje tuženika za pričuvu koja se odnosi na navedeni poslovni prostor u iznosima od po 21,20 EUR

za studeni i prosinac 2021., a za cijelu 2022. te prva četiri mjeseca 2023. u iznosima od po 22,57 EUR mjesečno. Uzimajući u obzir odredbe Međuvlasničkog ugovora i to prvenstveno članka 13. istog, proizlazi da je tužitelj u tom predmetu pravilno obračunao tuženiku mjesečni iznos pristojbe za navedeni poslovni prostor u razdoblju od studenog 2021. do travnja 2023. Naime, kada se visina pričuve od 1,54 kn po m² pomnoži s površinom prostora od 51,85 m² dobije se iznos od 79,85 kn, a što pomnoženo s koeficijentom od 2,00 za poslovni prostor daje iznos od 159,70 kn (ukupan iznos pričuve za poslovni prostor 3,08 kn/m²), odnosno preračunato u EUR iznos od 21,20 EUR, koliko tužitelj zadužuje tuženika na ime pričuve za taj poslovni prostor za mjesece studeni i prosinac 2021. Nakon odluke suvlasnika predmetne zgrade iz veljače 2022. o povećanju pričuve za 10 lipa po m², istim obračunom dobije se iznos pričuve za navedeni poslovni prostor, za razdoblje od 2022. pa na dalje, od 170,06 kn mjesečno, odnosno preračunato u EUR iznos od 22,57 EUR mjesečno, a koliko je i navedeno u izvratku iz poslovnih knjiga tužitelja. Zbrajanjem navedenih mjesečnih iznosa pričuve za predmetni poslovni prostor za razdoblje od studenog 2021. do travnja 2023. dobije se iznos dužne pričuve od ukupno 403,52 EUR, dakle upravo iznos kojeg je tuženik platio na račun sredstava zajedničke pričuve uplatom od 30. listopada 2024. Iz navedenog, sud je zaključio da je tom uplatom tuženik podmirio dužnu pričuvu za poslovni prostor iz predmeta ovog suda poslovni broj Povrv-17/2026, i to za navedeno razdoblje, te da stoga tom uplatom nije ni djelomično podmiren iznos dužne pričuve za garažu koji je predmet ovog postupka. Sukladno tome, navode tuženika o plaćanju dijela utužene tražbine na ime pričuve za garažu, za razdoblje 11. i 12. mjeseca 2021., od 1. do 12. mjeseca 2022. i od 1. do 4. mjeseca 2023., a koje je utuženo u ovom postupku, sud je ocijenio neosnovanim.

31. Konačno, a u odnosu na tuženikov istaknuti prigovor zastare u ovom predmetu, navodi se da je taj prigovor sud ocijenio djelomično osnovanim. Naime, potraživanje s osnova zajedničke pričuve predstavlja tražbinu povremenih davanja koja dospijevaju mjesečno i u odnosu na koja se primjenjuje trogodišnji rok zastare iz članka 226. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23, dalje ZOO). S obzirom da je tužba odnosno prijedlog za ovrhu u ovom predmetu podnesen 25. rujna 2024. to je stoga zastara nastupila za sva utužena potraživanja mjesečnih iznosa pričuve koja su dospjela do 25. rujna 2021. i ranije, a u odnosu na utužena potraživanja dospjela nakon toga, ista nisu u zastari. Prema članku 14. Međuvlasničkog ugovora, mjesečni iznosi pričuve dospijevaju do 10. u mjesecu za tekući mjesec. Stoga, a u odnosu na utuženo potraživanje u ovom postupku, u zastari su mjesečni iznosi pričuve za razdoblje od veljače 2017. do rujna 2021., uključujući i rujna, a koji utuženi iznos pričuve za to razdoblje iznosi ukupno 114,24 EUR. Za preostani dio utužene tražbine u iznosu od 41,00 EUR, a koji se odnosi na pričuvu za razdoblje od listopada 2021. do travnja 2023., istaknuti prigovor zastare tražbine nije osnovan.

32. Slijedom naprijed navedenog, a budući da je tijekom ovog postupka utvrđeno da je tuženik u utuženom razdoblju bio suvlasnik zgrade u Makarskoj na adresi Dubrovačka 21A i to kao vlasnik garaže oznake G-3 u podrumu te zgrade, te da isti nije platio dužnu pričuvu za tu garažu, a koja za razdoblje od listopada 2021.

do travnja 2023. iznosi ukupno 41,00 EUR, to je stoga, a sukladno naprijed navedenim odredbama ZVDSP-a i Međuvlasničkog ugovora, u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja trebalo usvojiti i obavezati tuženika na plaćanje tog iznosa. Za preostali dio utužene tražbine u iznosu od 114,24 EUR, a zbog prihvaćenog prigovora zastare, tužbeni zahtjev tužitelja je trebalo odbiti.

33. Budući da tuženik kao dužnik kasni s ispunjenjem novčane obveze isti je, sukladno odredbama članka 29. stavak 1. ZOO-a, a što je u skladu i sa člankom 14. Međuvlasničkog ugovora, na dosuđeni iznos glavnice tražbine od 41,00 EUR dužan platiti i zakonske zatezne kamate, a koje teku od prvog sljedećeg dana od dana dospijeca na plaćanje svakog pojedinog mjesečnog iznosa pričuve do isplate, pri čemu se napominje da je posljednji utuženi iznos pričuve za travanj 2023. dospio je na naplatu 10. travnja 2023. Tužitelj je u konkretnom slučaju zatražio plaćanje zateznih kamata na cjelokupno utuženi iznos od 25. rujna 2024., dakle od kasnijeg datuma od kojeg je mogao potraživati plaćanje zateznih kamata, pa su stoga zatezne kamate i priznate od datuma od kojeg je tužitelj zatražio i to po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose.

34. Sukladno tome, a primjenom odredbe članka 451. stavak 3. ZPP-a, sud je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju, na naprijed navedeni račun sredstava zajedničke pričuve, iznos od 41,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 25. rujna 2024. do isplate, dok je u preostalom dijelu i to za iznos tražbine od 114,24 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama platni nalog trebalo ukinuti i u tom dijelu, a zbog prihvaćenog prigovora zastare tražbine, tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan.

35. Platni nalog iz rješenja o ovrsi trebalo je održati na snazi i za dio nastalih troškova ovršnog postupka. Sud je ocijenio opravdanim nastale troškove ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 87,50 EUR, a koji se odnose na trošak naknade javnom bilježniku u iznosu od 20,00 EUR s pripadajućim PDV-om po stopi od 25% u iznosu od 5,00 EUR, sukladno člancima 5. i 9. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 9/21, 18/22 i 154/22), kao i trošak tužitelja za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 50,00 EUR, s pripadajućim PDV-om po stopi od 25% u iznosu od 12,50 EUR, sukladno Tbr. 11. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. te Tbr. 46. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT), sve zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na taj trošak teku od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose. U konkretnom slučaju radi se o nastalim troškovima koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka i na čiju naknadu, s pripadajućim zateznim kamatama, tužitelj ima pravo u smislu odredbi članka 14. stavak 4. i članka 30. stavak 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20). Međutim, s obzirom na to da je platni nalog održan na snazi za dio iznosa glavnice tražbine od 41,00 EUR, a što čini 26,41% od ukupno utužene tražbine u iznosu od 155,24 EUR, to je stoga platni nalog valjalo održati na snazi i za dio nastalih troškova ovršnog postupka u visini od 26,41%, a što iznosi 23,11 EUR. Za preostali dio nastalih

troškova ovršnog postupka u iznosu od 64,39 EUR platni nalog je trebalo ukinuti i u tom dijelu zahtjev tužitelja odbiti.

36. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

37. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 2. ZPP-a u vezi s člankom 155. ZPP-a, uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te odredbi Tarife sudskih pristojbi iz Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, a sve to uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora. Budući da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično usvojen i to za iznos od 41,00 EUR, a što čini 26,41% od ukupno utuženog iznosa od 155,24 EUR, dok je u preostalom dijelu i to za iznos od 114,24 EUR zahtjev tužitelja odbijen, a što čini 73,59%, to stoga uspjeh tužitelja u ovom postupku iznosi 26,41%, dok uspjeh tuženika iznosi 73,59%. Stoga, kada se od uspjeha tuženika, koji je u većoj mjeri uspio u sporu, oduzme uspjeh tužitelja, koji je u manjoj mjeri uspio u sporu, dobije se postotak od 47,18% u korist tuženika, a u kojoj visini je tuženiku trebalo priznati pravo na naknadu troškova parničnog postupka.

38. Sud je ocijenio opravdanim zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka koji se odnosi na sastav prigovora protiv rješenja o ovrsi od 28. studenog 2024. u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 11. t. 1. OT-a u vezi s Tbr. 8. t. 1. OT-a, zatim na sastav podneska od 17. srpnja 2025. u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, zatim na sastav podnesaka od 25. veljače 2026. i 20. travnja 2026. u visini od po 6,25 bodova za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 4. OT-a, kao i na zastupanje na ročištu od 17. ožujka 2026. u visini od 25 bodova sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a, a što ukupno iznosi 87,5 bodova, odnosno 175,00 EUR (vrijednost 1 boda iznosi 2,00 EUR sukladno Tbr. 54. OT-a). Na taj iznos tuženiku je trebalo priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 43,75 EUR, sukladno Tbr. 46. OT-a. Tuženiku je isto tako priznat i trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 6,64 EUR, sukladno Tar. br. 1. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi. Dakle, ukupno opravdani troškovi postupka tuženika iznose 225,39 EUR, a od kojeg iznosa je tuženiku, sukladno uspjehu u sporu, trebalo priznati 47,18%, odnosno iznos od 106,34 EUR.

39. Sud je ocijenio neosnovanim zahtjev tuženika za naknadu više zatraženih troškova za sastav podnesaka od 25. veljače 2026. i 20. travnja 2026. u visini od po 18,75 bodova za svaki od tih podnesaka, jer se radi o podnescima u kojima tuženik u većem dijelu ponavlja već do tada iznesene navode, dok je ostale navode iz tih podnesaka mogao i trebao iznijeti u ranije dostavljenom podnesku, pa se stoga radi o ostalim podnescima za koje tuženiku pripada naknada troška po Tbr. 8. t. 4. OT-a (25%) odnosno u iznosu od po 6,25 bodova za svaki od tih podnesaka, koliko je tuženiku i priznato, a ne u visini od po 25 bodova koliko je tuženik za svaki od tih podnesaka zatražio. Na tako neosnovano zatraženi trošak u ukupnoj visini od 37,5 bodova, odnosno u iznosu od 75,00 EUR, tuženika ne pripada ni obračunati PDV u iznosu od 18,75 EUR. Sud je također ocijenio neosnovanim zahtjev tuženika za naknadu troškova na ime sudske pristojbe na rješenje u iznosu od 13,28 EUR, jer tuženik nije naveo na koje se točno rješenje ta pristojba odnosi, a iz spisa nije

razvidno da je tuženik platio bilo kakvu pristojbu na rješenje u navedenom iznosu niti da je isti pozvan na plaćanje takve pristojbe. Kada se tako neosnovanim zatraženim troškovima postupka u ukupnom iznosu od 107,03 EUR pridoda i dio opravdano zatraženih troškova koji tuženiku nisu priznati s obzirom na uspjeh u sporu u iznosu od 119,05 EUR (52,82% od opravdanih troškova u iznosu od 225,39 EUR), dobije se sveukupno iznos od 226,08 EUR za koji je zahtjev tuženika trebalo odbiti.

40. Sukladno navedenom, tuženiku su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 106,34 EUR, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 226,08 EUR trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u točkama III. i IV. izreke ove presude.

U Splitu 17. srpnja 2026.

Sudac

Paško Bačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od petnaest dana od dana dostave ove presude. Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo pod uvjetima iz članka 467. ZPP-a.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-ed774**

Kontrolni broj: **0e36a-8c63f-61ce1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.